

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/198/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217180
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:6118217180.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovičovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiany Pastierikovej, v právnej veci žalobcu: Toyota Financial Services Slovakia s.r.o., Galvaniho 15/A, 821 04 Bratislava, IČO: 35 915 404, právne zastúpený: Gritters a spol., s.r.o., Jakubovo nám. 19, 811 09 Bratislava, IČO: 36 856 941, proti žalovanému: SETT Stav, s.r.o., Galvaniho 8, 821 04 Bratislava, IČO: 46 208 585, právne zastúpený: Mgr. Filip Osvald, advokát, Trhová 1, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 9.104,73 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 23Cb/123/2018-138 zo dňa 03.09.2019, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 23Cb/123/2018-138 zo dňa 03.09.2019 potvrdzuje.

II. Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 9.104,73 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 9.104,73 Eur odo dňa 07.11.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 01.02.2018 domáhal voči žalovanému v rámci upomínacieho konania zaplatenia sumy 9.104,73 Eur s príslušenstvom a súčasne si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 16.12.2016 úverovú zmluvu č. 00516/1444 (ďalej len „Úverová zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver formou prevzatia dlhu žalovaného ako kupujúceho z kúpnej zmluvy medzi žalovaným ako kupujúcim a obchodnou spoločnosťou AUTOGRAND, a.s., IČO: 34 109 986, ako predávajúcim, a to úhradou záväzku žalovaného vo výške 30.909,40 Eur, ktorý predávajúci uplatnil faktúrou č. 160572 zo dňa 16.12.2016. Za účelom zabezpečenia záväzkov, strany sporu uzatvorili totožného dňa aj Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Žalovaný neuhradil riadne a včas splátky č. 4, 5 a 6 v zmysle Splátkového kalendára, čím porušil ustanovenia čl. 5 Všeobecných podmienok, na základe ktorej skutočnosti žalobca listom zo dňa 13.06.2017 odstúpil od Úverovej zmluvy s tým, že následne zaslal žalovanému predbežné vyúčtovanie Úverovej zmluvy a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil, žalobca v súlade so Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho

práva zabezpečil ohodnotenie predmetu financovania znaleckým posudkom a tento speňažil priamym predajom tretej osobe za kúpnu cenu 23.000 Eur, čo je cena porovnateľná za akú sa podobný predmet financovania zvyčajne predáva. Po predaji predmetu financovania žalobca dňa 18.10.2017 vykonal konečné zúčtovanie pohľadávok a záväzkov z Úverovej zmluvy, a to tak, že ku dňu 10.10.2017 zanikli pohľadávky žalobcu z Úverovej zmluvy započítaním, okrem pohľadávky žalobcu vo výške žalovanej istiny a vyzval žalovaného na úhradu tejto pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 12.03.2018 platobný rozkaz sp. zn. 33Up/79/2018, proti ktorému podal žalovaný odpor. V podanom odpore žalovaný uviedol, že nie je pravdou, že motorové vozidlo Toyota Hilux 2,4D bola žalovanému odobrať obchodná spoločnosť EVOL, s.r.o., nakoľko uvedené vozidlo žalovaný odstaviť v areáli žalobcu dňa 28.08.2017, kde sa spisoval protokol o odovzdaní vozidla, podpísaný konateľom žalovaného. Zamestnanec žalobcu vtedy žalovanému uviedol, že predmetné vozidlo by sa malo prediť niekde v rozmedzí medzi 29.000,- Eur až 30.000,- Eur. Žalovanému nebolo preto jasné, prečo žalobca požaduje od žalovaného sumu 597,49 Eur za odobratie motorového vozidla. Žalovaný istinu s príslušenstvom však žalovaný odmietal hlavne v súvislosti so znaleckým posudkom znalca Ing. Ľubomíra Antonína, nakoľko tento posudok nebol žalovanému do začatia konania doručený a nebola doručená ani výzva na uhradenie dlhu. Žalovaný uviedol, že takto vyhotovený znalecký posudok nemá náležitosti podľa § 17 ods. 3 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z., z dôvodu ktorého nedôveroval ohodnoteniu motorového vozidla na základe tohto posudku. V znaleckom posudku sa uvádza zrážka -20 %, kde konečný technický stav skupiny je 60,41 %. Hodnota vozidla je príliš nízka, najmä z dôvodu, že pri odovzdaní vozidla toto malo len kozmetické vady a vek 8 mesiacov. Pre úplnosť uviedol, že ceny porovnateľných motorových vozidiel z konca roku 2016 pri najjazdených porovnateľných kilometroch (33.000 km) a porovnateľnej výbave, sa aj v súčasnej dobe predávajú za cenu 30.000 Eur a vyššie. Nárok žalobcu žalovaný v účtovníctve nevedie a ani nie je uvedený v kontrolnom výkaze.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa ustanovení § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2, § 504, § 506, § 365 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), § 553 ods. 1, § 553a ods. 1, § 553c ods. 1, 3, 4, § 553d ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 17 ods. 3 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z. účinného ku dňu 10.09.2017, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

5. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd právny záver, že žaloba je dôvodná. Uviedol, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 16.12.2016 úverovú zmluvu č. 00516/1444, na základe ktorej poskytol žalovanému úver formou prevzatia dlhu žalovaného ako kupujúceho z kúpnej zmluvy medzi žalovaným ako kupujúcim a obchodnou spoločnosťou AUTOGRAND, a.s., IČO: 34 109 986, ako predávajúcim, a to úhradou záväzku žalovaného vo výške 30.909,40 Eur, ktorý predávajúci uplatnil faktúrou č. 160572 zo dňa 16.12.2016. Predmetom kúpnej zmluvy bolo nové osobné motorové vozidlo továrenskej značky Toyota, typ Hilux NG16 DC 2.4 D-4D 6A/T 4x4 FN Executive Leather 1602, VIN karosérie č. AHTBBSCD201733375 vo výške kúpnej ceny 36.364 Eur, pričom rozdiel medzi kúpnu cenu a výškou poskytnutého úveru, žalovaný financoval z vlastných zdrojov. Za účelom zabezpečenia záväzkov, strany sporu uzatvorili totožného dňa Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Žalovaný neuhradil riadne a včas splátky č. 4, 5 a 6 v zmysle Splátkového kalendára, čím porušil ustanovenia čl. 5 Všeobecných podmienok, na základe ktorej skutočnosti žalobca listom zo dňa 13.06.2017 odstúpil od Úverovej zmluvy (zásielka neprevzatá v odbernej lehote) s tým, že následne zaslal žalovanému predbežné vyúčtovanie Úverovej zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, ktoré si žalovaný prevzal dňa 19.07.2017. V tomto predbežnom vyúčtovaní žalobca požiadal žalovaného o pristavenie motorového vozidla v prvý pracovný deň po doručení predbežného vyúčtovania do sídla spoločnosti žalobcu, čo bol deň 20.07.2019 (štvrtok) a zároveň žalovanému oznámil, že tridsiatym prvým dňom od doručenia tejto výzvy začína s výkonom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, a to speňažením predmetu leasingu formou priameho predaja (čím naplnil § 553c ods. 3 OZ). Žalovaný však na výzvu nereagoval, dlžnú sumu neuhradil a v uvedený deň predmetné motorové vozidlo nepristavil do sídla žalobcu. Tieto skutočnosti taktiež neboli sporné. Sporným ostalo tvrdenie žalovaného, že predmetné motorové vozidlo pristavil do sídla žalobcu, a teda nie je povinný platiť náklady na odobratie vozidla, ktoré si uplatnil žalobca ako náklady spoločnosti EVOL, s.r.o. Z protokolu o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu však vyplýva, že vozidlo odovzdal žalovaný spoločnosti EVOL, s.r.o. dňa 28.08.2017, o skutočnosti ktorej spoločnosť EVOL, s.r.o. vypracovala písomnú správu zo dňa 31.08.2017. Uvedenú skutočnosť potvrdil i svedok

K. Y., zamestnanec žalobcu, ktorý uviedol, že predmetné vozidlo prevzal od spoločnosti EVOL, s.r.o. a nie od žalovaného, pričom žalovaný na podporu svojich tvrdení nenavrhol vykonať žiadny dôkaz osvedčujúci miesto (prípadne osobu preberajúcu) odovzdania vozidla. Na základe uvedeného súd zhrnul, že procesnej obrane žalovaného v tejto argumentácii nemožno pričítať úspech, nakoľko žalovaný neosvedčil ním tvrdené skutočnosti, z dôvodu ktorého súd vyhodnotil nárok žalobcu na zaplatenie sumy za odobratie vozidla spoločnosťou EVOL, s.r.o. za preukázaný.

6. Ďalším argumentom, na ktorom žalovaný postavil svoju obranu, bolo tvrdenie, že až do súdneho konania tento nebol oboznámený, resp. tomuto nebol doručený znalecký posudok ani výzva na uhradenie dlhu. Listom zo dňa 18.10.2017 žalobca zaslal žalovanému konečné vyúčtovanie úverovej zmluvy č. 00516/1444 zo dňa 16.12.2016, na základe ktorej vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 9.104,73 Eur v lehote do 14 dní odo dňa doručenia tohto vyúčtovania, t.j. najneskôr však do 06.11.2017. Zásielka sa žalobcovi vrátila späť dňa 13.11.2017 s označením „neprevzatá v odbernej lehote“. Na základe uvedeného súd usúdil, že žalovanému síce nebola doručená výzva na zaplatenie ani znalecký posudok zo strany žalobcu, avšak netreba opomenúť, že táto skutočnosť nastala výlučne z dôvodov na strane žalovaného, ktorý sa mohol a mal dostať k predmetnej zásielke, nakoľko táto bola vo sfére jeho dispozície, a teda mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s jemu adresovaným právnym úkonom, z dôvodu ktorého možno takúto zásielku považovať za doručenú. V predmetnej výzve bola žalovanému poskytnutá dodatočná lehota na zaplatenie žalovanej istiny, a to najneskôr do 06.11.2017, skutočnosť ktorá má vplyv na priznanie nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania.

7. Ďalšia procesná obrana žalovaného bola založená na tvrdení, že znalecký posudok predložený žalobcom nemá náležitosti podľa § 17 ods. 3 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z., z dôvodu ktorého nedôveroval ohodnoteniu motorového vozidla na základe tohto posudku. V znaleckom posudku sa uvádza zrážka -20 %, kde konečný technický stav skupiny je 60,41 %. Hodnota vozidla je prinízka, najmä z dôvodu, že pri odovzdaní vozidla toto malo len kozmetické vady a vek 8 mesiacov. Pre úplnosť uviedol, že ceny porovnateľných motorových vozidiel z konca roku 2016 pri najazdených porovnateľných kilometroch (33.000 km) a porovnateľnej výbave, sa aj v súčasnej dobe predávajú za cenu 30.000,- Eur a vyššie. V prvom rade súd uviedol, že znalecký posudok znalec doplnil o jeho prílohy, a to podaním žalobcu zo dňa 13.03.2019, pričom išlo o fotodokumentáciu predmetného vozidla, kópiu osvedčenia o evidencii časť I. (druhá strana), kópiu faktúry č. 160572 a znaleckú doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP. Znalecký posudok tak spĺňa náležitosti vyžadované ustanovením § 17 ods. 3 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z. v znení účinnom ku dňu vypracovania znaleckého posudku. Znalec v znaleckom posudku určil všeobecnú hodnotu vozidla ku dňu 10.09.2017 vo výške 24.775,- Eur vrátane 20 % DPH. Podľa čl. 2.1.3 znaleckého posudku boli na vozidle drobné mechanické poškodenia na dieloch karosérie, preličený ľavý zadný aj pravý zadný blatník, prehnutý ľavý zadný blatník, poškodené čelné sklo, z dôvodu ktorého znalec určil technický stav skupiny na 60,41 %. Žalovaný napadol takto určenú výšku hodnoty vozidla, nakoľko mal za to, že vozidlo malo pri jeho odovzdaní len kozmetické vady, pričom na podporu svojich tvrdení doručil súdu dve ponuky z web stránok, podľa ktorých sa kúpna cena za porovnateľné vozidlo pohybovala od 30.000,- Eur a vyššie. Súd však uvedené ponuky na odkúpenie vozidla nevzal na zreteľ, nakoľko v čase posudzovania predmetného vozidla zo strany znalca, ktorý vykonal objektivizovaný odhad ceny vozidla bol zohľadnený konkrétny technický stav konkrétneho vozidla (vrátane jeho vonkajšieho stavu), pričom z ponúk nie je možné zistiť, či dané vozidlá (ak vôbec) mali aspoň kozmetické vady, ktoré ako jedinú žalovaný pripúšťa alebo či mali prípadne iné vady a aké. Žalovaný tak nevyvrátil akékoľvek skutočnosti tvrdené v znaleckom posudku, z dôvodu ktorého tomuto nemožno ani pri tejto argumentácii pričítať úspech v jeho procesnej obrane.

8. Žalovaný za účelom určenia skutočnej hodnoty vozidla navrhol vykonať kontrolný znalecký posudok, ktorý návrh súd vyhodnotil ako nevykonateľný (nakoľko mal byť vyhotovený z fotodokumentácie, ktorá neposkytuje dostatočne reálny obraz o vadách predmetného vozidla tak, aby bolo možné jednoznačne určiť poškodenia vozidla oproti reálnej obhliadke vozidla, tak ako bola vykonaná znalcom v areáli žalobcu), nadbytočný (nakoľko nárok žalobcu vyplýva i z iných dôkazov ako sú listiny, výpoveď svedka, či znalca a tieto sú spôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivý výsledok sporu) a nehospodárny (žalovaný mal možnosť predložiť súdu súkromný znalecký posudok za rovnakých podmienok, ako by súd túto povinnosť ukladal súdom určenému znalcovi), z dôvodu neúmerného predlžovania súdneho konania. Na základe uvedeného, súd nevykonal dôkaz navrhovaný žalovaným.

9. Tým, že žalovaný riadne a včas nezaplatil žalobcovi dlžnú sumu v lehote uvedenej v konečnom vyúčtovaní (do dňa 06.11.2017), dostal sa v zmysle § 365 ods. 1 OBZ do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto súd priznal žalobcovi v zmysle čl. 5.14 Všeobecných podmienok pre poskytnutie úveru, aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % p.d., tak ako si ich žalobca uplatnil v podanej žalobe odo dňa 07.11.2017 do zaplataenia. Súd žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobca mal vo veci úspech v celom rozsahu.

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Svoje podanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

11. Namietal listinu označenú ako Znalecký posudok, predloženú žalobcom pri podaní žaloby, keďže táto nemala náležitosti podľa § 17 ods. 3 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z., z dôvodu ktorého žalovaný nedôveroval ohodnoteniu motorového vozidla na základe tohto posudku. Poukázal na to, že pri podaní žaloby bola predložená listina označená ako znalecký posudok, ktorá však neobsahovala žiadnu fotodokumentáciu, na základe ktorej by mohol byť vykonaný kontrolný znalecký posudok. V tejto listine bola uvedená zrážka -20 %, kde konečný technický stav vozidla bol stanovený na 60,41 %. Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že žalobca pri výkone zabezpečovacieho práva na základe Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 16.12.2016 vychádzal z listiny, ktorý síce bola označená ako znalecký posudok, ale nemala náležitosti znaleckého posudku, a teda žalobca nemohol postupovať tak, že predal vozidlo nepriamo za cenu určenú znaleckým posudkom, keďže znalecký posudok vyhotovený nebol. Žalobca uviedol, že použil tzv. skrátenú verziu posudku, avšak nič také ako skrátená verzia posudku neexistuje. Poukázal na to, že znalec vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že nemal všetky potrebné dokumenty k vyhotoveniu znaleckého posudku a vyhotovil ho z toho čo mu žalobca predložil. Najväčším problémom listiny označenej ako znalecký posudok je podľa žalovaného skutočnosť, že bola urobená zrážka 20 % z technického stavu vozidla, ktorá však nikde nie je vysvetlená a sú tam uvedené len všeobecné poškodenia. Z tohto dôvodu žalovaný považoval hodnotu vozidla za príliš nízku, najmä z dôvodu, že pri odovzdaní vozidla, toto malo len malé kozmetické vady a vek 8 mesiacov, bez akýchkoľvek závažných technických porúch. Ďalej uviedol, že fotodokumentácia predmetného motorového vozidla bola predložená na súdnom pojednávaní k nahliadnutiu, avšak kópia pre žalovaného nikdy nebola predložená, čo je dôvod prečo zo strany žalovaného nebol vyhotovený kontrolný znalecký posudok. Z tohto dôvodu trval na tom, že mal byť v konaní vyhotovený kontrolný znalecký posudok, keďže listina označená ako znalecký posudok, predložená žalobcom pri podaní žaloby, nemala fotodokumentáciu, a teda nešlo o znalecký posudok a zrážka technického stavu vozidla o 20% v tomto nijak nebola odôvodnená. Uviedol, že žalobca sa snažil v konaní konvalidovať stav nevykonania riadneho znaleckého posudku tým, že predložil fotodokumentáciu, avšak zo Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva jasne vyplýva, že priamy predaj je možné uskutočniť jedine na základe znaleckého posudku, kde však riadne vyhotovený znalecký posudok nebol. Na základe uvedeného žalovaný tvrdil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keďže na listinu, ktorú predložil v rámci podania žaloby (a použil aj pri priamom predaji vozidla) nie je možné nazerať ako na znalecký posudok. Navrhol preto, aby súd napadnutý rozsudok zrušil, prípadne zmenil.

12. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 07.10.2019. Ku skutočnostiam uvedeným v odvolaní žalovaného uviedol nasledovné. Žalovaný neuhradil riadne a včas splátky č. 4, 5 a 6 v zmysle Splátkového kalendára, čím porušil ustanovenia čl. 5 Všeobecných podmienok. Žalovaný si ani nepreberal poшту týkajúcu sa Konečného vyúčtovania. Znalecký posudok č. 28/2017-201702319052, vypracovaný Ing. Ľubomírom Antonínom, spĺňa náležitosti vyžadované § 17 ods. 3 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z. v znení účinnom ku dňu vypracovania znaleckého posudku. Tak ako uviedol konajúci súd v predmetnom rozsudku, znalec vykonal objektivizovaný odhad ceny vozidla, kde bol zohľadnený konkrétny technický stav konkrétneho vozidla (vrátane vonkajšieho stavu). Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

13. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

14. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP oznámený na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok č.k. 23Cb/123/2018-138 zo dňa 03.09.2019 je potrebné potvrdiť ako vecne správny.

15. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

16. Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 553 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), splnenie záväzku možno zabezpečiť dočasným prevodom práva dlžníka alebo tretej osoby v prospech veriteľa (ďalej len „zabezpečovací prevod práva“). Pri zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa dočasne prevádza vlastníctvo k prevádzanej veci podľa všeobecných ustanovení o nadobudnutí vlastníctva zmluvou (§ 133).

18. Podľa § 553c ods. 1 OZ, ak zabezpečený záväzok nie je riadne a včas splnený, veriteľ je oprávnený začať výkon zabezpečovacieho prevodu práva a prevedené právo speňažiť spôsobom uvedeným v zmluve alebo dražbou podľa osobitného zákona.

19. Podľa § 553c ods. 4 OZ, ak je dohodnutý iný spôsob výkonu zabezpečovacieho prevodu práva ako speňažením na dražbe podľa osobitného predpisu, veriteľ je pri výkone svojho práva povinný postupovať s náležitou starostlivosťou tak, aby právo previedol za cenu, za akú sa rovnaké alebo porovnateľné právo za porovnateľných podmienok zvyčajne prevádza, inak zodpovedá osobe, ktorá zabezpečenie poskytla, za škodu, ktorú tým spôsobí.

20. Podľa § 17 ods. 3 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného ku dňu vypracovania znaleckého posudku (10.09.2017), písomne vyhotovený znalecký posudok obsahuje prílohy potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku.

21. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II č.k. 23Cb/123/2018-138 zo dňa 03.09.2019, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom

iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Na zdôraznenie správnosti napádaného rozhodnutia uvádza odvolací súd nasledovné:

25. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 9.104,73 Eur s príslušenstvom titulom úhrady zvyšnej časti pohľadávky z úverovej zmluvy č. 00516/1444 zo dňa 16.12.2016. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil právny záver, že žaloba je dôvodná. Žalovaného preto zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 9.104,73 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 9.104,73 Eur odo dňa 07.11.2017 do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný s uvedeným záverom nesúhlasil a v odvolaní namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Okrem toho namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie. Odvolacia argumentácia žalovaného smerovala najmä k znaleckému posudku č. 28/2017-201702319052, vyhotovenému znalcom Ing. Ľubomírom Antonínom, vo veci výpočtu hodnoty vozidla Toyota Hilux 2.4D-4D 6A/T, E.Č.: BL-626NV, ktorý v konaní predložil žalobca (ďalej len „znalecký posudok“).

26. Žalovaný v odvolaní namietal, že listina - znalecký posudok nemala náležitosti znaleckého posudku podľa § 17 ods. 3 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z., keď neobsahoval žiadnu fotodokumentáciu, na základe ktorej bol znalecký posudok vykonaný. Žalobca tak podľa názoru žalovaného nemohol postupovať tak, že predal vozidlo nepriamo za cenu určenú znaleckým posudkom. Namietal tiež zrážku 20 % z technického stavu vozidla, ktorá nie je v znaleckom posudku vysvetlená. Z tohto dôvodu považoval hodnotu vozidla za príízku. S uvedenou argumentáciou žalovaného sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal už súd prvej inštancie. Odvolací súd sa s takýmto odôvodnením stotožňuje a zároveň naň v plnom rozsahu odkazuje. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalovaného je potrebné zdôrazniť, že znalecký posudok znalec doplnil o jeho prílohy, a to podaním žalobcu zo dňa 13.03.2019 (č.l. 102 a nasl. súdneho spisu), a to vrátane fotodokumentácie predmetného vozidla a kópie osvedčenia o evidencii časť I. (druhá strana). Súd prvej inštancie potom správne konštatoval, že znalecký posudok spĺňa náležitosti vyžadované ustanovením § 17 ods. 3 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z. v znení účinnom ku dňu vypracovania znaleckého posudku. Znalec v znaleckom posudku určil všeobecnú hodnotu vozidla ku dňu 10.09.2017 vo výške 24.775,- Eur vrátane 20 % DPH. Podľa čl. 2.1.3 znaleckého posudku boli na vozidle drobné mechanické poškodenia na dieloch karosérie, preliačený ľavý zadný aj pravý zadný blatník, prehnutý ľavý zadný blatník, poškodené čelné sklo, z dôvodu ktorého znalec určil technický stav skupiny na 60,41 %. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany nevyvrátil akékoľvek skutočnosti tvrdené v znaleckom posudku, z dôvodu ktorého súd nemohol argumentácii žalovaného a príízkej cene vozidla pričítať úspech.

27. Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že fotodokumentácia predmetného motorového vozidla bola predložená na súdnom pojednávaní k nahliadnutiu, avšak kópia pre žalovaného nikdy nebola predložená, čo je dôvod prečo zo strany žalovaného nebol vyhotovený kontrolný znalecký posudok. Odvolací súd poukazuje na to, že fotodokumentácia bola súčasťou podania žalobcu doručeného súdu dňa 13.03.2019 - Doplnok k znaleckému posudku zo dňa 04.03.2019, ktoré podanie bolo doručené právnenému zástupcovi žalovaného dňa 18.03.2019 (č.l. 114-115 súdneho spisu). Následne na pojednávaní dňa 26.03.2019 súd prvej inštancie krátkou cestou dal právnenému zástupcovi žalovaného originál znaleckého posudku k nahliadnutiu. Uvedenú námietku žalovaného preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

28. K odvolacej námietke žalovaného, ktorý trval na tom, že mal byť v konaní vyhotovený kontrolný znalecký posudok, odvolací súd poukazuje na bod 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom v zmysle § 220 ods. 2 CSP súd náležite vysvetlil z akých dôvodov nevykonal tento dôkaz navrhovaný žalovaným. Súd prvej inštancie považoval návrh žalovaného na vykonanie kontrolného znaleckého posudku za nevykonateľný, nadbytočný a nehospodárny. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného týkajúcej sa navrhovaného kontrolného znaleckého posudku, ktorý dôkaz súd nevykonal, odvolací súd zároveň dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 335/2019 zo dňa 20. augusta 2019, podľa ktorého „Nová právna úprava civilného sporového konania (účinná od 1. júla 2016) už explicitne neobsahuje možnosť preskúmania znaleckého posudku iným znalcom, tzv. „kontrolný znalecký posudok“, tak, ako to upravoval § 127 ods. 2 OSP (účinný do 30. júna 2016). Prostredníctvom §

209 CSP sa zaviedol inštitút „súkromného znaleckého posudku“, t.j. znaleckého posudku predloženého sporovou stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd. Ak je spolu so žalobou predložený súkromný znalecký posudok, ktorý má všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, postupuje sa pri vykonávaní tohto dôkazu, akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. Upustilo sa teda od posudzovania súkromných znaleckých posudkov len ako súkromných listín. Samozrejme, všetky znalecké posudky (aj súkromné) hodnotí súd komplexne v rámci voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 CSP). Hodnotí sa presvedčivosť znaleckého posudku vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, a ak sa súd s jeho závermi nestotožňuje, je povinný to odôvodniť v rozhodnutí vo veci samej.“

29. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalovaného odvolací súd tiež pripomína, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 97/97).

30. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že ani jeden zo žalovaných uvádzaných odvolacích dôvodov nebol naplnený. V konaní nedošlo k žiadnym vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odvolací súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa všetky kritériá, ktoré na odôvodnenie súdneho rozhodnutia kladie ustanovenie § 220 ods. 2 CSP.

31. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6Cdo 145/2011).

32. Odvolací súd, s ohľadom na vyššie uvedené, napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 23Cb/123/2018-138 zo dňa 03.09.2019 v zmysle § 387 ods. 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

34. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).